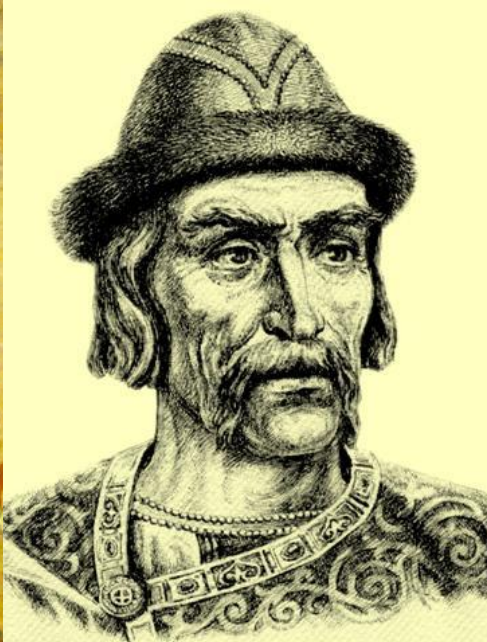

Представник варязької династії Рюриковичів. Наймолодший син, байстрюк київського князя Святослава Хороброго від коханки-ключниці Малуші. Прийняв хрещення під іменем Василь. В XX ст. встановив Київську митрополію Константинопольського патріархату. Першим із руських князів розпочав карбувати власну монету. Використовував особистий знак «тризуб», що став гербом України.

Син князя Всеволода Ярославича і візантійської княжни Марії (за іншими даними — Анни). Хрещене ім'я Василь. Ініціатор Любецького з'їзду 1097 року, де була проведена радикальна реформа порядку спадкоємства (прийнято засаду прямого родового успадкування замість складної системи сеньйорату та зміни уділів) та Витечівського з'їзду 1100 року. Автор «Повчання дітям».

У хрещенні мав ім'я Георгій (або Юрій — пізніша форма імені Георгій, широко поширена в давньоруській мові, у XI–XII ст. воно мало вигляд Гюргі). Наприкінці правління свого батька, Великого князя, він відмовився сплачувати щорічну данину Києву, що становила 2000 гривень, і виступив проти свого батька походом. Створив збірку законів, що забороняла кровну помсту.

Син створювача могутнього Галицького князівства. Зять Юрія Долгорукого. Приєднав до свого князівства землі між Дністром і Карпатами, пониззя Дунаю. Його прозвання у народі дослівно означало: «той, хто має вісім унів».

За його правління побудовано Холм, Львів, Крем'янець, Данилів, Стіжок, відновлено Дорогочин.

Князь волинський (1238—1264), галицький (1238—1264), київський (1240), король Русі.

Час його правління — доба найбільшого економічно-культурного піднесення та політичного посилення Галицько-Волинської держави. Маючи кордони по Карпатах, Дніпру та Дунаю, за його правління вона стала найбільшою державою Європи.

За правління цього князя відбувся перший морський похід на Візантію.

Він прийняв титул кагана.

Перший руський князь, що прийняв християнство, при хрещенні був названий Миколою.

Помер насильницькою смертю від

Вважається в російській історіографії засновником Новгородського князівства. Часто пізніше він названий новгородським князем, але за його життя Великого Новгорода ще не існувало. За «Повістю...», він був закликаний ільменськими словенами княжити у Великому Новгороді у 862 році. Батько князя Ігоря.